ja wiskas temale paar korda kulda küünlaga põlle
~~tule~~ sisse. Sele üle tegi kõrtsmik koguni suu
silmad, et ilma lugemata nõnda rohkes
antakse, tänas alandlikult ja keris minema.
Nüüd läks soldatil mõni päew ilusaste edasi.
Ühel päewal käis tema wäljas jalutamas,
siis näge tema kuninga tütre oma akna
peal istumas, se ilus inimene oli temal wäga
armas. Sele pärast sowis temaga lähemalt
kokku saada, sele pärast läks tema koju ja
mõtles sele peale, kuida seda korda saata.
Temal olid ju omad sellid kes temale kõik wõi-
siwad teha mis ta aga sowis. Selepärast sai
tema öse, kui teised magasid, küünlad põlema
ja warsi oliwad tema teutawad noored me-
hed seal ja küsisid: „mis tarwis peremees.“
Soldat teatas neile oma tahtmist ja mehed
oliwad tutawal wiisil kadunud.
Ja warsi selepeale oli ka kuninga tütar kõige
woodiga soldati juures, ilma et tema oleks
ärkanud, ehk teadnud mis temaga oli sün-
dinud. Soldat rõõmustas enast wäga selle üle
et se nõnda hõlpsaste oli korda läinud, ja
läks magaja lähemale. Nüüd ärkas ka se
ülesse ja ehmatas koguni ära, kui tema nägi
enast wõeras toas olema ja wõeras mees tema
woodis istuma. Aga soldat meelitas teda
warsi oma lahkete sõnadega, et tema waik-
semaks jäi; ja warsi oli ka sõbralik jutt
nende wahel jooksmas. Ja kui tema
~~enast~~ oli ümber silmanud ja nägi enast
uhkest ehitatud toas olema, hakkas

ta armastuse tegid tema südames se mehe wastu
tõusma ja se ~~andis~~ andis nende jutule head
jätku, ja nõnda oli se ö neil ilusaste
mööda läinud, ja kui siis hommiku oli kätte
jõudnud ja kuninga tütar magama jäänud
lasi soldat teda, oma sellitest jälle koju kanda.
Aga, kui kuninga tütre teenrid nägid, et se
ta kõige woodiga on ära kadunud, pidisid
nemad warsi kuningale õnnetust teada
andma. Kuningas ehmatas seda kuuldes
wäga ära ja läks ise watama. Aga kui ta
leidis nõnda tõsi olema, kuidas teenrid
temale olid rääkinud, saatis tema omad sula-
sed warsi igale poole oma tütart otsima.
Aga kui teenrid jälle kuninga tütre kam-
bri läksiwad, magas tema rahul oma woodis.
Nüüd andsiwad nad jälle seda kuningale
teada. Kuningas tuli watama ja leidis
tütre magamast, kui tütar oli ülesse ärkanud
küsis kuningas kus tema oli öse olnud ja
kuidas tema oli ära wiidud.
„Mina ei tea sest ühtegist,“ wastas tütar,
„kui ma ülesse ärkasin, olin mina ühe wõera
toas ja seal oli üks wäga lahke mees se rääkis
minuga wäga sõbralikult, siis jäin mina
jälle magama ja kui ma ärkasin siis olin
ma siin ja sina armas isa seisid minu
ees.“
Kuningas kuulas tema juttu imestades
pealt ja läks mõtes oma tuppa. Teisel
õhtul lasi tema wilja tütre woodi põhja
panna, et, kui jälle ära warastakse siis mööda
wilja teed taga ajada. Nõnda sündis ka,